

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-146/2000
Бања Лука, 7.7.2000. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Бајић Петра, као предсједника вијећа, Бајагић Здравка, Нинић Јанка, Суботић Светислава и Лукић Драгослава, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице Б. Н. из П., Ул. Х. В. 96, против туженог П. П. из Ч., ради испуњења уговора о остави, одлучујући о ревизији туженог против пресуде Окружног суда у Б. Л. Гж.бр. 343/98 од 20.5.1999. године на сједници одржаној 7.7.2000. године донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Б. Л. П.бр. 3025/97 од 26.2.1998. године обавезан је тужени да преда тужитељици у исправном стању трактор марке ИМТ – ТИП 539 са кабином и приколицом, а и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Л. Гж.бр. 343/98 од 20.5.1999. године жалба туженог се одбила и првостепена пресуда потврдила.

Благовремено изјављеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се о поднесеној ревизији изјаснио Републички јавни тужилац.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитељице да јој тужени по основи уговора о остави врати трактор марке ИМТ – тип 539 са кабином и приколицом.

Нижестепени судови су одлучујући о основаности тужбеног захтјева утврдили да је тужитељица власник ствари, чије враћање тражи од туженог, да је тужени у августу мјесецу 1995. године примио од тужитељице спорне ствари и преузео обавезу да ће их чувати тако што ће их смјестити код куће свога рођака у Приједору, што је и учинио, да је иза тога ове ствари одвезао својој кући, гдје се и сада налази, и да спорне ствари нису украдене.

Полазећи од овог утврђења нижестепени судови су, противно ревизионим наводима, правилно закључили да су странке закључиле уговор о остави одређен у члану 712. ст. 1. Закона о облигационим односима – даље: ЗОО и да је тужени у складу са одредбом члана 712. став 1., 713. став 1. и 718. став 1. ЗОО дужан вратити тужитељици ове ствари. За овај закључак нижестепени судови су дали ваљане разлоге који су у складу са provedеним доказима и утврђеним чињеницама, те које као правилне усваја и овај суд. Зато се не могу прихватити наводи ревизије да нижестепена пресуда не садржи потребне разлоге о одлучним чињеницама.

Према свему изнијетом не постоје недостаци у доношењу нижесепених пресуда на које указује ревизија, а ни таквих на које овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 386. Закона о парничном поступку, ради чега је ревизију ваљало одбити као неосновану и ријешити као у изреци (члан 393. ЗПП).

Предсједник вијећа
Бајић Петар, с.р.

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарне
Братић Душанка